

lertid, at den nævnte Indvending taber Ende af sin Vægt ved den Betragtning, at selv om man havde skrevet i Loven, at Borgerrepræsentationen ophørte som særlig Autoritet i Sager, der henhørte under Communalbestyrelsens Afgjørelse, vilde det dog ikke forhindre, at Borgerrepræsentanterne, naar de have Lyst dertil, holde særlige Møder og forhandle og tale om de Sager, der ville komme frem for den samlede Communalbestyrelse; de ville altsaa, hvad der jo ikke kan nægtes dem, samles, vel ikke ifølge Lovforskrift, men efter hvad de selv fandt for godt, paa samme Maade, om end ikke med samme Myndighed, som om de vare bleve ved at bestaae som særskilt Autoritet. Det forekommer mig altsaa, at det ikke vilde medføre nogen særdeles Virkning, om der ogsaa stod en Bestemmelse i Loven om, at Borgerrepræsentationen ophørte som særlig Autoritet, med Hensyn til de under Communalbestyrelsen hørende Sager, og naar der slet ikke staaer Noget derom, saa vil efter min Mening den factiske Tilstand netop blive den, at Borgerrepræsentanterne ville ophøre at forhandle som særskilt Autoritet, thi hvorfor optræde for Diebliffet Borgerrepræsentanterne som særlig Autoritet, i enkelte Kjøbstæder maaskee endog med en vis Modstandshyt mod Magistraten? Det ligger jo kun deri, at Magistraten ikke blot staaer som Medlem af Communalbestyrelsen, men som en sideordnet særskilt Autoritet ligeoverfor Borgerrepræsentanterne, saa at Magistraten ligefrem ved Loven er stillet som en Modsatning, det for Borgerrepræsentanterne kan blive nødvendigt at bekæmpe. Naar Magistraten træder ned til den i communal Henseende bestednere Stilling, der efter dette Forslag er anvist den, nemlig at Magistraten, Borgermesteren, Byfogden, foruden at være Statens Tilshyn, kun bliver Medlem af og Formand for Communalbestyrelsen, saa at ethvert af de øvrige Medlemmer med Hensyn til Beslutninger, der fattes af Communalbestyrelsen, er fuldstændigt ligeberettiget, da vil vistnok den Lyst til at samles som særskilt Autoritet af sig selv falde bort, da vil den Uenighed, der netop meget ofte opstaaer, fordi Borgerrepræsentationen ikke seer en Collega, men derimod blot en Statsembedsmand ligeoverfor sig, falde bort, og da vil den Lyst til at stille

sig i Opposition til Magistraten efter min Mening falde bort. Med Hensyn til alle saadanne Sager, der ligge under Communalbestyrelsens ubelukkende Raadighed, er det efter min Mening aldeles unødvendigt, at Magistraten saaledes optræder som en selvstændig Autoritet, thi disse Sager ere ganske smaa; der er i Reglen kun Spørgsmaal om Raaden, paa hvilken de Pengemidler, der ere anviste paa det for Kommunen for det løbende Aar gjældende Budget, skulle anvendes. Der er desuden en anden Betragtning, som gjør det betænkeligt at opretholde Borgerrepræsentationen som særskilt Autoritet, naar man vil gaae dette Skridt fremad mod Communalbestyrelsens Selvstændighed eller rettere sagt Kommunens Repræsentanters selvbestuttende Myndighed, som medfører, at jeg ikke synes meget godt om den Halvhed, der, om jeg maa bruge dette Udtryk, findes af et Cetskammer- og Tokammer-System i det ærede Fleertals Forslag, og det er Hensynet til, at der, efter vor Lovgivning, hvad der er noget aldeles Særegent og hvad der ikke findes i nogen anden gjældende Communallovgivning, er givet Repræsentationen en fuldstændig Indgriben i den hele løbende Administration af communale Sager. Jeg troer, at man, hvis man vil stræbe hen til at formindste den overordentlige Langsomhed, der finder Sted i Administrationen af communale Sager, i de Communer, hvor de tvende sideordnede communale Autoriteter forhandle hver for sig, maa nærme sig et Cetskammer-system saa nær som muligt, thi kun da vil det være gjørligt at benytte Borgerrepræsentationen ikke blot som pengebevilgende, men ogsaa som medadministrerende Autoritet. Det forekommer mig endelig, at den Tilstand, som er foreslaet at skulle indtræde efter Mindretallets Forslag, er ganske anderledes nær ved den factiske Tilstand, der har udviklet sig i en stor Deel Byer og netop i de Byer, som maaskee i communal Henseende have været bedst administrerede end den, der vil indtræde efter Fleertallets Forslag, medens jeg frygter, at Fleertallets Forslag let vil kunne lede til en mindre god Tilstand end den, som nu factiffinder Sted. Smidlertid skal jeg ved Siden heraf erkjende, at der selv efter Fleertallets